

1. Co to zna - me - ná, co to no - vé - ho? Ne - vi - děl
jsem tak ne-be ja - sné - ho. Hvě-zdy pře - krá - sně sví - tí,
mu - sí to ně - co bý - ti, mu - sí to ně - co bý - ti.

2. Ptáček hlasem libým zpívají,
pastýři o půlnoci troubějí.
Nikdy to nedělali,
by v noci troubívali,
by v noci troubívali.

3. Anděl v oblacích krásný se snáší,
všemu stvoření radost přináší:
"Sláva na výši Bohu,
na zemi pokoj lidu,
na zemi pokoj lidu!"

4. Narodil se nám Král o půlnoci,
který má nebe, zemi v své moci;
v Betlémě v jeslích leží,
všecko tam k němu běží,
všecko tam k němu běží.

5. Buď za to chvála tobě, náš Králi,
že jsme se toho hodu dočkali,
Božího narození
k našemu potěšení,
k našemu potěšení.

1. Vzhů - ru, bra-tři mi - lí, v té-to no-ční chví-li an-děl Pá-ně zpí-vá Glo - ri - a!

Aj, co má to bý - ti? Nad Be - tlé - mem sví - tí no - cí tma - vou hvě - zda zá - ři - vá.

2. Zaplesaly hory s andělskými sbory,
nad Betlémem jása Gloria,
v jeslích Dítka krásné
jako slunko jasné,
matkou jeho Panna Maria.

3. S andělskými davy Pánu věčné slávy
zaspívejme všichni Gloria!
Vítej, Jezu Kriste,
Synu Panny čisté,
vítej, spáso naše jediná!

TxN: Šteyer 1683
D: J. Olejník 1992

M 4 5

291

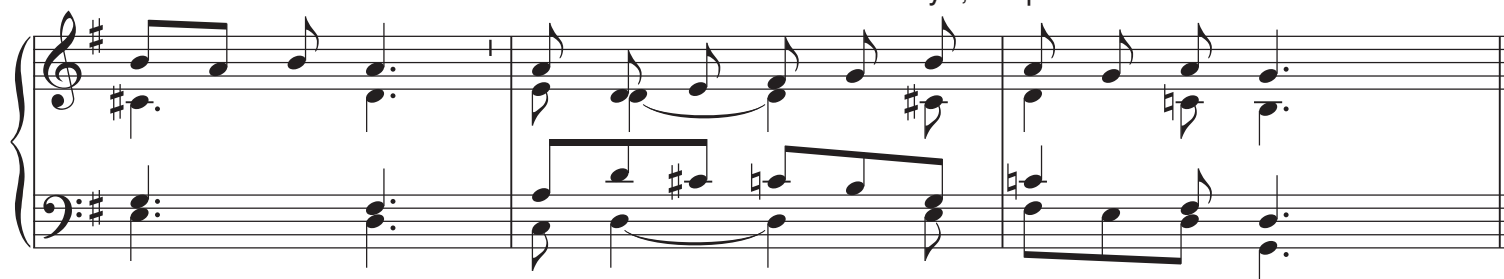
1. Je - ží - ška ví - tat po - spěš - me, ra - do - stí svou ho

po - těš - me, v ma - tči - ně sla - dkém ob - je - tí zpí - vej - me s lá - skou

Dí - tě - ti: Ví - tán buď Bo - ží Syn, Spa - si - tel náš.

2. Sáhňte do svých zlatých strun,
oslavte nový Boží trůn,
andělé, jimž je Pán a Král,
rozmnožte jásos našich chval:
Vítán buď ...

3. Zavějte, vánky, ze zahrad,
probudte louku, háj i sad,
ať hlasy ptačích šalmají
o novém jaru zpívají:
Vítán buď ...

4. My pak, jimž On dal spasení,
nad všechno jiné stvoření,
plesejme z hloubí duší svých,
ze srdcí k lásce procitlých:
Vítán buď ...